

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre . . . . . 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Az ember — madár.

Az emberiség történetében kiirthatatlan betűkkel lesz beírva 1909. év július 25-ikének napja, amikor Bleriot francia aeronautának sikerült átrepülni a La Manche csatornán.

Ha husz Dreadnaught védi az angol partokat Calais és Dover között, Bleriot mégis keresztül repült volna e csatornán.

Huszonhárom perc alatt tette meg a levegőben azt az utat, amelyhez legalább hatvan percre van szüksége a leggyorsabb járatu gőzösnek. Ha egy kis kerülőt csinál, ha háromszáz méterrel magasabbra szökken, kis repülőgépet szabad szemmel meg nem látja senki; tengeri hajóról távcsövön keresztül nézve is olyan kicsi célpont, hogy Isten csodája, ha ágyugolyó eltalálja.

Bleriot tehát legyőzte Albion minden erősségét, amikor keresztül repült a csatornán — és az angolok várvavárt triumfátorként fogadták. Sőt szobrot akarnak emelni a mezőre, amelyen az aeroplán angol földet érintett. Hogy hirdesse eljövendő századoknak: itt szállt le az első repülőgép, tenger és flotta ellenére; itt semmisült meg Albion százados erőssége, a plendid isolation. Az invázió és rémes ábrándok kódéből kikikerült a kézzelfogható valóságba és Anglia ujjong, Anglia boldog.

Csoda esett. A nemzeti féltékenységet,

a bizonytalan jövőtől való rettegést legyőzte a tiszta öröm, a tudomány diadala fölött.

Dover népének megadatott, hogy elsőnek lássák a modern Ikarust, amint átszeli a tenger habja fölött a levegőt s ez a nagyszerű érzés elnyomta angol voltukat s a diadalmas emberiség ujjongását váltotta ki lelkükből. Holnap, lehet, sőt valószínű, már más szemmel fogják nézni Bleriot aeroplánját, ezt az első sikerült kísérletét annak, hogy Anglia ellenség által megközelíthető legyen.

Egyelőre ez a szempont a hadi, a calais-doveri repülés kommentálásánál. Tul vagyunk már régi filozófusok és költők proticiáján, mely szerint a repülés problémájának megoldása a háboru végét jelenti. Ma, mikor Zeppelin, a Wright-testvérek, Bleriot és a többi repülő már részben megoldották a feladatot, látjuk, hogy az új találmányra mohón teszi rá kezét a hadsereg.

Látjuk, hogy ha az ember repülni fog tudni, a háboru képe csak annyiban változik meg, hogy az emberek nemcsak a földön, hanem a felhők között is gyilkolni fogják egymást. Nem lelketlen gépek, hanem a lelkeket meghódító nagy emberi igazságok fogják végét vetni a háborunak.

Bleriot francia és Zeppelin gróf német. A gall zseni, ha nem csalódunk, mult vasárnap legyőzte a germánt. A

Zeppelin I. legutóbbi kudarca nyomán az európai sajtóban súlyos ítéletek hangzottak el róla s ami a gögös germán lélekre nézve lesújtó, e bírálatokban sok volt az igazság.

Igaz, hogy Zeppelin I. nagy távolságokat tud legyőzni, de minden hosszabb ut annyira megviseli ballonját, hogy hetekig, hónapokig tart a reparálása. Kormányozni is lehet, de csak szélségek időben. A léghajó, a gáz rengeteg pénzbe kerülnek. A Zeppelin I.-nek és az általa egy uton elhasznált gáznak árából 200 monoplán telnék ki.

Hogy a repülőgépnek éppenséggel nincsenek hátrányai, azt nem lehet mondani. De három óriási előnye van a léghajó fölött: olcsóbb, könnyebben kezelhető s nem az irdatlan gázballon, hanem a maga erejéből röpül.

A repülőgép a természethez való alkalmazkodást, tehát a diadalt jelenti, mert — miként a madár — a szárnyával repül. A jövő tehát nem Zeppeliné, hanem Bleriot és társaié.

Bleriot sikere mindenesetre csak a kezdet kezdetét jelenti a repülés tudományában. A sikert oly impozánssá csak a külső körülmények teszik. A Wright testvérek aeroplánja nem 23, hanem 90 percig tartotta fenn magát a levegőben s ugyanolyan gyorsasággal szelte a levegőt, mint Bleriot monoplánja.

Itt vannak Lethorm, Fahrman, Santos

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ Az igazgatóság. ■

TÁRCA.

Találkozás.

A kert felől mámoros májusi szél jött muzsikálva, rezedaszagot hozott magával s bemélyesztette a nyitott ablak függönyét, amely libgett, regett, mint egy álmodó virágkehely. Bent a szobában nagy, ijedt csend hallgatózott; árnyak suhogtak, gyászfátyolt szövögettek s ráaggatták a butorokra.

A nap az ég peremén haldoklott éppen. Deli jegenyék megindultan nézték a rózsaszín halált s ezernyi levélcöngettyűiket rázva, megkongatták a lélekharangot.

A szoba homályokkal teli zugában, a felvett ágy duzzadó párnái közt fiatal asszony pihgett. Vézna kis teste domborulás nélkül veszett el a vastag takaró alatt. Amint így, karkára nyílt szemmel feküdt, kuszált csitri hajával, hegyesre nyult arcocskájával olyan volt, mint egy viharvert, csapzott madár.

Az ajtó kinyílt. Öreg asszony jött be, maga

előtt lobogó gyertyát tartva. Lassan az ágy fejéhez tipegett, egy darabig kémlelte a beteget, aztán megszólalt:

— Hét óra . . . Orvosságot kell bevenned, Helén.

A beteg durcásan csücsörítette össze a kis száját.

— Nem, néni! Borzadok attól az utálatos olajtól. Meg aztán — tudom én jól — mindegy már ugyis.

— Hohó, ifiasszony — korholta az öreg nő — nem megyen ám az olyan könnyen. Mi esedezőnk érte, hívócskáljuk, hanem ökelme fűgét mutat. Tessék csak tovább vesződni. Meg kell érdemelni a halált is. Ugy bizony, lelkecském.

A beteg nem szólt rá semmit. A véres alkonyatba bámult.

— Őt várod? — susogta halkan az öreg. Helén felrettent. Szemei kimeredtek, arca eltorzult. Beesett melle szomoruan muzsikált, akár egy romlott fuvóju, romlott harmonika.

— Ez a nyitány — mondta sápadtan, aztán köhögni kezdett.

— Az orvosságot! . . .

A roham elmúlt. A beteg szemére fátyol borult, arcán tüzrózsák nyiladoznak.

— Őt várom — mondotta tompán.

— És ha nem jön?

— Érzem: jön. El kettl jönnie. Hát nem retten föl álmából, a bor nem válik ecetté a szájában, mikor így epedek a látásáért, egy szaváért?

— Emlékszel, Helén? — bóongatott az öreg — valaha, régen ő is feküdt így: lábzan, meggyötörve, elhagyatva. És mentek a levelek érted, a jajongók, az esedezők s te olvasatlanul dobtad félre őket. Rólad fantáziált, cserepes ajkával a te nevedet suttozta. Könyörültél-e rajta? Elmentél-e egyszer is hozzá, hogy meg-simogasd forró homlokát? No, no, ne sírj, hiszen eljön, biztosan eljön, azonnal itt lesz.

A beteg szemeiben könnyek csillogtak, de azért már mosolygott.

— Csakugyan?

— Csakugyan hát! Beszéltem vele, hét órára ígérte.

Helén felkönyökölt az ágyban.

Duomont, akik mind tudnak repülni gépeikkel, amelyeknek elvégre teljesen közbős, hogy tenger vagy szárazföld felett szállanak-e. Ennélfogva azt, hogy ki konstruálta a legalkalmasabb repülőgépet, Bleriot-e vagy a többi zseni, hogy melyiknek a szisztémája diadalmaskodott, még korántsem lehet megállapítani.

Egy bizonyos: nem hajózni, hanem repülni fogunk a levegőben.

A tanácsteremből.

Rendkívüli közgyűlés — tanügyek miatt.

Julius és augusztus hónapokban nem szokott a képviselőtestület összeülni. Az aratás foglalja el ilyenkor a képviselők többségének idejét. Nehéz összehozni annyit, hogy képviselnék a község akaratát. Ezért a szabályrendelet szerint fenti hónapokban rendes gyűlések nem tartanak.

Nagy bajok, későbbi küzdelmek kuforrása lehet ha kénytelenségből néhány képviselőnek kell a község nevében határozatot hozni. Ezt a kénytelenséget tehát csak a legkritikább esetben opportunus, észszerű használni.

A 27-ére meghirdetett rendkívüli közgyűlésre kitűzött fontos tárgyak a vártnál, a szokottnál több képviselőt hoztak össze, de mégis kevesebbet, mint amennyit a tárgyak fontossága kívánt volna.

Először a kir. tanfelügyelőségnek 2106/1909. sz. értesítése tárgyalatott, amely szerint a miniszter hajlandó megadni a község által az iskola-építésekhez kért segélyeket, további 13 évre való visszaengedését a község által fizetni kötelezett 5000 kor. évi hozzájárulásnak. De kívánja, hogy a hátralékos két tanyai iskola építése már most haladéktalanul megkezdessék.

Hosszu tárgyalás után abban állapodott meg a képviselőtestület, hogy hálás köszönettel fogadja a miniszter nagylelkű segélyét, de miután a község felterjesztett kérvényekben a tanítók által birandó lakások után is kérelmezték a mindenkor lakbéréket, ami nélkül a község elviselhetlen áldozatot hozna ismételtan a tanügynek, utólag megkéri a minisztert, hogy adja meg a tanítólakások után megillető lakbéréket s amíg ebben igenlő határozat nem érkezik,

— Oh, akkor . . . adja ide a legszebb hálóköntösömet. Oly könnyűnek érzem magamat. Zene: és én táncolni tudnék. Egy rózsát is hozzanak a kertből, hogy a hajamba tűzzem. De siessen hát néni! Hét óra s ha így talál . . .

— Megyek már, megyek — motyogott az öreg s a szekrényben keresgélte. Itt van a reklí.

— A fésűt is, meg egy kezitűkröt.

— Lám, lám — csóválta a fejét a néni — itt van ni, minden. Most aztán békesség adasék: megyek a kertbe.

Kiment. A beteg magára maradt. Piperézte magát. Az imbolygó gyertyafénynél árnyéka elnyult a falon, ki az ablakon, el a végtelenségbe.

Egyszerre kinyílt az ajtó s az ezüst kezitűkrös csörmpölve hullott a földre. A beteg sikoltani akart, aztán csak nézett, nézett, a két kezét a szívére szoritotta: Ő állt előtte.

Köszönt-e vagy nem? nem is ügyelt rá, csak nézte. Karcsu, kissé görnyedt alakját, apró, fekete bajuszát s a nagy bánatok barázdáját, amely a szeme alatt kéklített. Nem volt fensőbb-ségesen kesernyés, de nem is mosolygott. Férfi volt, a szomorú, párjavesztett férfi.

— Ön beteg? s odalépett az ágyhoz.

— Csunya! — durcáskodott mosolyogva az asszony — meglátszik rajtam? Már nem vagyok szép?

— Ennek a konstatalása nem én rám tartozik . . .

— Hanem az egész világra — nevetett a beteg.

A férfi sóhajtott.

— Bocsásson meg — engesztelte az asszony — lássa rossz, elvetemült vagyok. Ugy-e, az vagyok? És maga szeliden, szomoruan jön ide,

a község az iskolaépítésekhez nem foghat, mivel hogy azok tervei csakis tanítói lakásokkal vannak engedélyezve. Lakás nélkül a tanítók az iskolákat alig használhatnák, a lakásokat pedig nem építheti a község, mert azok lakbérének élvezete nélkül elveszti számításának alapjait.

Második tárgy volt a gazdasági ism. iskola tengeri kigyó-szerű kérdése. A közgyűlés kimondotta, hogy a gazd. ism. iskola céljaira csak akkor adja át a nagyvendéglő-épületet s az öt hold területet, amikor előzőleg a ragály-kórház elhelyezéséről gondoskodik.

Ujdonságok.

— Jóságdíjazás Mindszentben. A vármegyei gazdasági egyesület, melynek élén fáradtságot soha nem ismerő, kiváló alispánunk áll, e hó 15-én, Nagyboldogasszony napján, a mindszeri vásártéren díjazással egybekötött szarvasmarha-kiállítás rendez, melyre a megyebeli összes gazdák felhajthatják úgy magyar fajta, valamint pirostarka fajtájú teheneiket, ha azoknak egyuttal szopós borjaik is vannak. Kis borju nélkül a tehének maguk elbirálás alá nem kerülnek; ellenben külön-külön csoportokban előállíthatók az egy éves pirostarka üszök és a két évesek. A legjobb minőségű tíz jószág tulajdonosa buzdításul 60—20 korona jutalombíjat nyer. A kis borjus tehén gazdája afőszolgabírói hivatalnál előre igazolni köteles a marhalevél fölmutatásával, hogy a felhajtott jószág tulajdonát képezi; az egy és két éves pirostarka üszök tulajdonosai azt is bizonyítani tartoznak, hogy az üszöket saját maguk nevelték föl, mert különben azokat a díjazásra föl sem hajthatják. Az igazolásra szolgáló bizonyítványok, a hivatalos órák alatt naponta beszerezhetők a főszolgabírói hivatalban Szilárdfy István közigazgatási gyakornoknál.

— Uti ügyek. Ülést tartott e hó 26-án a járási uti bizottság s a többi között letargyalta a tiszántúli járás vicinális útjainak 1910. évi költségvetését, mely jóváhagyás végett az alispánhoz fog fölterjesztetni. Az elfogadott költségvetés 4262 K, 75 filléréből Csongrád vármegye utalapja terhére esik 900 K, Mindszent községre 1028 K 90 f, Szegvárra 557 K 47 f, Derekegyházra 1021 K 61 f, Nagymágoocsra 465 K

ahelyett, hogy gyalázna, becsmérő szavakat zudítana rám. Mondja: miért nem? Miért áll úgy itt, mintha a lelkiismeretemet látnám?

— Csillapodjék, önnek láza van, Helén, nem tudja, mit beszél.

— Jó. De jöjjön közelebb. Üljön le. Ide az ágy szélére. Hiszen a férjem . . .

— Helén!

— Fél tőlem? Fél, hogy társszerzőül hívom a zenémhez, amely a mellemről fel-felszakad? Ne féljen. Maga jó, maga becsületes, maga immunis ettől, Géza.

A beszédben hézag támadt s a hosszú csöndben a csipkefüggöny lágyan zizegett.

— Kérdezni szeretnék valamit, — sóhajtott az asszony sokára — de nem merem. Adja ide a kezét . . . Így . . . Most már a bátorságom is megjön lassan . . . Mondja, mond . . . meg van még a mi kis szobánk?

— Meg — lehelte ellágyulva a férfi.

— Ugy, a régiiben?

— A régiiben.

— A varróasztal ott áll az ablaknál?

— Ott.

— Az öreg fotel most is a kályha mellett gunnyaszt?

— Most már valóban gunnyaszt.

— A ruháimat kidobáltad a szekrényből?

— Egy szálíg meg vannak most is.

— A babos pongyolám is?

— Az is.

— Látni szeretném őket még egyszer. Megsimogatni, megcsókolgatni sorjában mindent. Beleülni az öreg karosszékebe s hallgatni, amint a kályhában pattog a tűz. A lámpán piros ernyő van s te az asztal végén ülsz. Olvasol.

99 f, Magyartésre 297 K 97 f, Fábiansebes-tyénre 335 K 76 fillér. Elhatározta a bizottság, a járási utibiztos megokolt javaslatára, hogy a vicinális utak jókarban tartását nem napszámokkal, hanem állandóan alkalmazott utkaparókkal akarja végeztetni s egyelőre a járás legnagyobb forgalmu vicinális útjaira, a mindszeri derekegyházi, szegvár — derekegyházi és szegvárhalmvársárhelyi utakra alkalmaz utkaparókat, akiket 400 korona évi javadalommal lát el. Ezen utkaparókat az utibiztos javaslatára a bizottság elnöke fogadja föl s ugyanó engedélyez részükre 3 heti szabadságidőt, az aratási munkák tartamára. Valljuk meg, a 4062 korona összeg nem áll arányban a vicinális utak járhatóságához fűzött igényekkel, különösen ha tudjuk, hogy abból 1800 korona a személyes kiadásokra szükséges, míg a dologi kiadásokra csak 2802 korona jut. Azonban lassan haladunk messzire.

Ha az uti bizottság öntudatosan használja föl a kérelmezett pénzeket, a gondjaira bizott utak mihamar elvesztik a gazdátlanság, az elhagyottság formáját s a jól apolt alapokra a krajcáronként összegyűjtött forintokból már belátható időben kiépíthetők lesznek a vicinális műutak. Gróf Károlyi Imre önkéntes ajánlatot tett a szentes — nagymágocsi vicinális ut 720 méternyi szakaszának saját költségén műuttá való fejlesztésére. Ezen nagylelkű ajánlatot a bizottság köszönettel fogadta s viszont elvállalta annak föntartását. Ha nagybirtokosaink hasonló lelkesültséggel fognák föl közügyeinket, ami által leginkább saját jól felfogott érdekeiket is ápolják, bizony sokkal előbb volnának megyszerte járható utaink.

— Tüzoltó főparancsnokunk lemondása.

Már egyik közelmúlt számunkban említettük, hogy nálunk semmi testületi szellem, összetartozandóság nincsen. Az asztaltársaság feloszlása alkalmából elmékedtünk e fölött. Mint új alkalmat, az eddig virágzó s valójában közérdeket szolgáló önkéntes tüzoltó-testületben kitört vilongás adja. Bővebben s körülményesebben az ügygyel foglalkozni nem kívánunk, azt majd elintézik maguk közt a választmány és a parancsnokság. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül, hogy a tüzoltó-testületnek főparancsnokával szemben tanusított eljárását fel ne említsük. Azt az embert, aki mindig a mások javát kereste, aki a testület életképessége, fejlődése fölött gonddal örködött, nem lett volna szabad a tüzoltóknak titkos gyűlésen kritizálni s ellene állást foglalni. Természetes, mihelyt erről Vitos Gerő főparancsnok tudomást szerzett, állásáról való

Kint halkan zizegve hullanak a hópelyhek . . . Add ide a kezedet. Tedd a szívemre, mert azt hiszem, hogy a szívem beteg, a szívem . . .

Hosszan zokogott, aztán letörölte a könyeit.

— Haragszol?

— Nem — mondta a férfi s leejtette a karját. — Én bennem már megtörténtek a nagy kiegyenlítődések. A gyűlöletnek csak a salakja maradt itt: a szomorúság. Egyéb semmi. Ma már nem ismerem a szikrazó haragot, amelyben a napjaimat, — nem, a perceimet leéltem. De megérttem most is. Munka? Nagy séták a szabadban? Tivornyák? Ostoba frázis-tanács mind. Mikor a gépileg leirt betűk egy névvé olvadnak össze, mikor a felhők közül az ő alakja mosolyog reád, mikor a muzsikaszóból ő nevet, ő sir feléd! Ő az életünk, a levegőnk, a napfényünk, az átkunk, halálunk! . . . Nem volt pillanat, hogy feledtelek volna! Mint a harcra kész katonára, ökölbe szoritott kézzel jártam mindig: mi még találkozunk! Vissza fogsz jönni. Sápadtan, megtörve, alázatosan fogod visszakölni magad. Ez a gondolat tüzelt, ingerelt, ez tartotta tenn bennem a lelket. Ez töltötte be álmaimat. Így volt öt évig. A hatodikban már nem gyűlöttem, csak szomorú voltam. Olykor mentegetek magam előtt. Noked csillogás, pompa kellett, csengő kacaju aranyok s én csak sovány forintokat hoztam haza elsején. Elszöktél . . . Megtörtént. Lásd, kezemet nyújtom s azt mondom: nem haragszom, Helén.

A beteg lehuny szemekkel hanyatlott vissza s kezeivel a férfi kezét kereste.

— Szeretsz? — sutogta lágyan.

— Mindig — sóhajtotta a férfi.

— Add ide az orvoságot. Pontos akarok

lemondását nyomban bejelentette, azzal indokolván ezen elhatározását, hogy amennyiben a működő tagok a parancsnokság tudta és beleegyezése nélkül gyűlést tartottak, a parancsnoksággal szemben való bizalmatlanságnak s a független megsértésének tartja. Amidőn egyrésztől sajnálkozásunkat fejezzük ki a főparancsnok távozása felett, másrésztől helyesebb megoldást alig tudunk volna; mert ezzel is bebizonyította a főparancsnok, hogy a tüzoltó-testület érdekeit a szíven viseli s nem egyéni hiúságának kielégítése végett vállalta a főparancsnokságot, hanem mert ezzel a köznek szolgálni akart. S mikor azt látta, hogy a tüzoltó-testületet esetleg válságos helyzet elé állítaná, lemondott. Vigasztalásul szolgáljon a távozó főparancsnoknak az, hogy rajta is csak az a mindenkor megismétlődő igazság teljesedett be: „a mór megtette kötelességét, a mór mehet!”

— **Honnan jön az ártézi víz?** Abból az alkalomból, hogy községünkben a napokban megindult a csúcsi új ártézi kut vízfolyása is, a köznek vélünk szolgálatot tenni, ha olvasóinknak elmondjuk, hogy honnan is jön az ártézi víz? Ezt annál könnyebben tehetjük, mert erre vonatkozólag a tegnapi hetipiacon egy szemléltető előadást hallottunk, párbeszéd kapcsán. Az eset a következő:

Az öreg Terka néni, aki a piacon jól teleltéte garabolyát sok jóval, hazatérőben találkozott Panna nénnel, aki örömmel újságot, hogy a csúcsi ártézi forrás megeredt.

— Nem ér az nekünk egy piculát se, lekem, mert az az uraké lesz. Bezzeg nekünk szegényeknek nincs vízvezetékünk, de nem is lesz. Hát ez mégse járja. Hol itt az igazság? Ebből is kiténik az urak huncutsága.

Panna néni, aki tovább tanulta az ábécét, siet megnyugtanni komaasszonyát:

— De tudí e kend, hogy az urak azért sok pénzt fizetnek. Nem ingyen kapják ám, mert az bizony sokba került.

— Sokba a fenét! — pattant föl Terka anyó — Többe került nekem!

— Hogy-hogy?

— Hiszen nekem két fiam van a katonaságnál, a hegyek között. Az az ártézi víz pedig bizonyosan onnan jön! Érti-e kend? Ahhoz nekem több jussom van, mint bárkinek!

No lám, most már tudjuk, hogy honnan jö

lenni. Ezután már nem fogom kiöntözni. Élni akarok. Veled, a kis szobában. Ugy-e, angyalom, visszafogadsz?

— Oh, istenem!

— Te áldott jóság! Csak neked, csak érted élek ezután. Nem mozdulok ki soha. Este az öledbe ülök, válladra hajtom a fejemet, te meg a hajamat simogatod és azt mondd: csitri, csitri, az én kis csitrim. Ebédet is főzök, szegényeset, pompásat, mint hajdan, valamikor. Tudom, kipirulok majd a tüztől, az egészségtől s elbujok, mikor jössz. Keresel majd, vallatod a mindenest . . . Nem, nem fogok elbujni, nehogy azt hidd . . . Hiszen az borzasztó lenne . . . Istenem, olyan furcsán érzem magamat. Ugy-e, hajnalodik? Csodálatos fényesség borul rám. Nézd, az olasz lány leszáll a falról, felém közeledik s hárfáját pengeti. Csodálatos zene, hagyd már abba, kérlek . . . Nem látod? Itt van ő. Sok, nagy beszédem van veled. Valaki az ablak alatt áll . . . Az a nagy árnyék . . . Fátyolt szövöget s reám borítja. Gyujts lámpát, sokat . . . hessegesd el. Késő . . . már itt van, reám borul. Jó éjt . . . Pá, drágám. Jó éjt . . .

Csakugyan, mintha árny suhant volna át a szobán. A gyertya nagyot lobbant, aztán hirtelen kialudt.

És a kert felől mámoros májusi szél jött muzsikálva, rezedaszagot hozott magával s be-mélyesztette a nyitott ablak függönyét, amely libegett, rengett, mint egy álmodó virágkehely. Bent a szobában nagy, ijedt csend hallgatózott. Borongó árnyak jöttek, gyászlatyolt szövögettek s ráaggatták a butorokra. A nap az ég peremén haldokolt éppen. Deli jegenyefák megindultan nézték a rózsaszín halált s ezernyi levélcsöngettyűiket rázva, megkongatták a lélekharangot.

Irtá: S. I.

az ártézi víz. De azt is tudjuk, hogy népünk miképp gondolkodik az annyi költségbe került s magántulajdont képező vízvezetékéről is.

— **A tiszai kikötők útjai.** Nagy értekezletet tartott vármegyénk alispánja e hó 29-én Szentesen, a megyeházán, a megye területén fekvő tiszai szabad kikötőkhöz vezető utak kiépítése tárgyában. Mindenki által tudott dolog, hogy hiába építünk kőpartokat a Tisza partjára s állítunk gályákat a büszke, de már halban szűk Tiszára, ha nincsenek járható útjaink, amelyeken a környék terményeit hajóra lehetne szállítani. Az érdekelt termelők sérelme följutott a kormányig s a kormány a hatóságokat kérdezte meg az iránt, mely utak volnának azok, melyek a tiszai szabad kikötőkhöz vezetnek s amelyek a legnagyobb terméskilátást lebonyolítják, illetve lebonyolítanák, ha annak idejében járható volna. Az egyes községek beküldötték erre vonatkozó jelentéseiket az alispánhoz, most pedig az alispán együttes értekezletre hívta össze az érdekelt községeket és a környék érdekelt nagybirtokosait. Képviseltette magát Szeged városa is. Hmvásárhely távol maradt, hihetőleg azért, mert Körtyvélyesnél a maga erejéből épít rendszeres kikötőt és vasutat a kikötőhöz. Felölelte az értekezlet a kérdést a legnagyobb keretben nem csak arra gondolt, hogy a legközelebbi községek juthassanak a folyóhoz, hanem a hátsó területek is összeköttetést nyerjenek és fölhasználhassák az olcsó vízi utat. Előnyére válik ez a belső vidéknek is, amely eddig a drágább vasuti szállításra volt utalva, míg ha a Tisza vizéhez juthat, gabonáját 80—100 fillérjével jobban értékesítheti. Ha pedig a Duna-Tisza közti csatorna létesül, akkor ezen különbözet még nagyobb leend.

— **Ismét tűz.** Tóth János gépész ujosztásbeli háza e hó 28-án a déli órákban leégett s csak a Vitos Gerő főparancsnok vezetése mellett kivonult tüzoltók ügyessége mentette meg az elhamvadástól Szilágyi Ignác szomszédos házát. A tüzoltás körül különösen kitűnt Hevesi Menyhért asztalosmester polgártársunk, aki szintén önkéntes tüzoltó. A leégett ház tulajdonosa éppen a Kurcaréten volt csépléssel elfoglalva s mikorra hazaért, már csak a füstölgő üszköket találta. A kár biztosítás révén megtérül. Megemlítésre érdemes, mily jó szolgálatot tett a közeli ártézi kut, mely hatalmas vízbőségével könnyedén pótolta a környékbeli házak kiapadt kutjait.

— **Értesítés.** A Mindszenti Önkéntes Tüzoltó-egylet augusztus havi rendes iskolázó gyakorlatát ma délután 3 órakor tartja a szokásos gyakorló helyen (szertár melletti), mely alkalomra a működő tagok figyelmét ezuton is felhívja a parancsnokság.

— **Kész a csúcsi ártézi kút.** Azaz még nincs egészen kész, mert a furószárat még nem huzták föl: várják a mesterek a víz megállapodását, tisztulását. Mint mondják, a kut elég bővízü lesz. Az érdekelték azonban már nem hisznek, amíg azt a sok bő vizet udvarukon nem foghatják. Az anyakutat is e héten szerelték vissza a szükség kifolyóval. Az érdekeltség itt sincs kibékülve a változással. Mert igaz ugyan, hogy a homokolás megszűntnek látszik, de a vízszolgáltatás 30—40 százalékkal csökkent, sőt helyenkint alig kapnak vizet. A végrehajtóbizottság dolga létszen az ügyet addig igazgatni, míg az érdekek minden téren ki lesznek elégitve.

— **Verekedések.** Kovácsik Ferenc szegvári lakos Szarvas Kálmánt kapával megverte s 8 napig tartó testi sértést okozott rajta. Lichvár György szentesi és Zahorján Péter szegedi drótoztatók pedig Mindszenten Zahorján György sándorfalvi drótoztót döngették el kegyetlenül. A szegény drótos majd egy hélig nyögött a fájdalomtól. — Orosz János mindszenti lakos egy gyöngéd pillanatban Bugyi Pirost úgy szájon simította, hogy Pirosnak egy szép foga le-

gott kiesett. — Braulik Lajos a múlt hétfőn feleségét: Horvát Annát vésővel összeszurkálta s szerencsétlen oldalbordáján 20 napon belül gyógyuló testisértést okozott. — Hogy a fentebbi négy operáció mért vált szükségessé, az majd a szentesi kir. járásbíró előtt tudódik ki.

— **Lopások.** Ferenci János, Pál és Mihály mindszenti tanyai lakosok Tóth Sándortól egy ekeláncot és egy lónyaklót emeltek el; persze nagy sutytyomban. Ugyanily módon Seres Kálmáné mártélyi lakos 4 drb libát hajtott el a mindszenti Tóth Pál Istvánné portájáról, nyilván azon célzattal, hogy a gazdátlanok látszó szép jószágokat örökbe fogadja. Az ekelánc és a lónyakló 16 koronát, a 4 drb liba pedig 20 korona értéket képviseltek.

— **A csendőr biciklije.** Gulyás László csongrádi lakos Bauer Ádám mindszenti csendőrtől egy 237 korona értékű kerékpárt kért kölcsön — néhány órára. A kerékpárra azért volt szükség, hogy Gulyás aki Mindszenten „vőlegény” lett, sebtiben hazaguruljon a házassághoz szükséges okmányokért. Hymen állítólagos rózsaláncai azonban utközben szétszakadtak s nehogy a bicikli láncát is baj érje, Gulyás azt Csanyteleken 50 koronáig elzalogosította. Vesztére tette, mert a csend éber őrei megtudták a fortélyt s az esetet besúgták a szegedi kir. ügyészségnek.

— **Szomorú kánikula.** Rettenetes forráság sorvasztja a természetet. Ember, állat, föld terméke egyaránt szenved a naponta 40—42 fokra emelkedő hőségben. Ember, állat ki is állja valahogyan ezt a perzselő forráságot, ki is heverheti: de a kukorica, burgonya, bab — a kenyér után népünk főélelmei — nagyobbára tönkre mentek máris a három hét óta tartó esőtelen kánikulában. A három héttel korábban még legszebb reményekre jogosító kapások hervadtan, kiszáradtan búsitják a reményvesztett gazdákat. Rettegve gondolunk a ránk következő télre, mely drágaságával alighanem tultesz a tavalyin. Érzik már gazdáink a következő veszedelmet, mert sokan nem hajlandók megválni gabonatermésük csekélyke fölöslegétől. A kalászosok termését is megrontotta a rekkenő meleg. Nagyon sok terület, melyekről ami termést várt gazdája, ocsuval fizet. Előrelátható, hogy környékünkön az aratás eredménye nagyon szomorú lesz. — A szőlős-gazdák kilátásai is rosszszak. Szőlő- és gyümölcssterméseiket a betegségek sokasága lepte le s alighanem kegyetlen ellentétje lesz az ideai szüret a tavalyinak. Nem is hallatszik mostanában, hogy sietnének a gazdák készletben levő boraik eladásával; várják az ősszel kialakuló jobb és illő árakat, amelyeket ma a kartellben álló borkereskedők értéken alul lenyomva tartanak. Pedig ha lenne is valamilyen termésünk még, a nagy részben beteg szőlők borai a tavalyi boroknak nyomában sem fognak léphetni.

— **Látványosság a fővárosban.** Azok az idegenek, akik Budapestre jönnek, el nem mulasztják fölkeresni és megtekinteni Nagy Zsigmond legnagyobb alkalmi lakásberendezési áruházat, mely a fővárosnak egyik legszebb látványossága es amely Budapest, VI. Lázár-utca 3. sz. a. a cég saját házában létezik. Óriási választékban lehet ott találni mahagóni, palisander, jávor és cseresznyefa háló, ebédlő, uriszobák és szalagarnitúrákat a legjobb minőségben és a legolcsóbb árakban. Szőnyegek és csillárai páratlanok. Az angol bőrgarnitúrák, rézbutorok és festmények különlegesség-számba mennek. E cég egész Európában híres arról, hogy utolérhetetlenül és komplettül rendez be szállodákat, kastélyokat és uriházakat. Olvasóink, ha Budapestre mennek, tekintsek meg e legelső áruházat.

— **Szerencsétlenségek.** Egy tulatiszai kislány e hó 27-én almaszedés közben a fáról oly szerencsétlenül zuhant le, hogy a fa alatt levő karó a lágyékát súlyosan megsértette. — Weisz testvérek anyási gazdaságában egy

munkás karját a cséplőgépet elkapta. Dr Szóbl Lipót járási orvos vette a sebesülteket gondozás alá. — Elekes Lajos vendéglős Kálmán nevű fia, a náluk mulató Csernák Péter lovát akarta az udvarba vezetni, de a ló nem ismerte el a kis fiút gazdájának, megbokrosodott és a kocsit a bentülő gyerekekkel fölborította. A kis Kálmán fején, arcán, vállán és térdén szenvedett könnyebb sérüléseket. Bizonyára nem fog egyhamar idegen lovat irányítani.

— A vér gyógyítása. Nagyjelentőségű és áldásos hatást mutat a betegségek gyógyításában egy új gyógymód, melynek vidékünkön már több kétségbeesett nehéz beteg köszöni egészségét és munkaképességét. Ezen új gyógymód a hemopatia, vagyis vérgyógyítás. Megalapítója és egyedüli értelmezője dr Kovács I. budapesti orvos, kinek rendelőintézete V., Váci-körút 18. sz. a. van. Dr Kovács két évtizedre terjedő megfigyeléseiből és tapasztalataiból merítve megállapította, hogy a vér alkalicitása a legjobb védő és a legjobb gyógyszer és ezen kezeléssel nem egyszer bámulatos eredményt ért el. A hemopatia a képzelhető legjobb eredménnyel jön alkalmazásba görvéllykór, asztma, idült szív-, gyomor-, idegbajoknál és némely súlyos bőrbetegségnél. Mindazok, akik e bajokban szenvednek, teljes bizalommal forduljanak ezen nagyírű orvoshoz, mielőtt valami gyógyfürdőbe, vagy gyógyintézetbe mennének. Maga a kezelés igen egyszerű, kellemes, minden viszonyok között alkalmazható, hivatásbeli zavarokkal nem jár.

— A bortermelők szervezkedése. A „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete“ kezdeményezésére és a m. kir. földmívelési minisztérium támogatása mellett megindult mozgalom folytán végre a szőlősgazdák is szervezkednek. Egyes vidékeken a bortermelők pincészövetkezeteket létesítettek és saját cégük alatt hozzák forgalomba saját termésű boraikat. A fogyasztó közönségre nagy előnyt jelent ez a mozgalom, mert bárki minden közbeeső közvetítő közeg nélkül közvetlenül a forrásból szerezheti be a legjutányosabb árban borszükségletét. Elsőnek a „Ceglédi Bortermelők Első Pincészövetkezte“ alakult meg és működését már megkezdte. A pincészövetkezeteket megalakulásuk után állami felügyelet alá fogják helyezni.

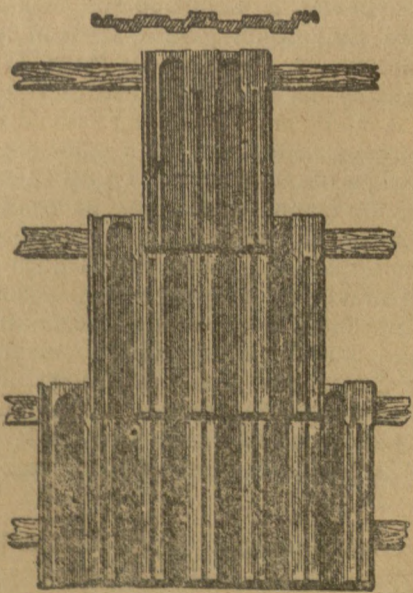
Értesítés.

Tisztelettel értesitem Mindszent község mélyentisztelt közönségét, hogy vendéglőmben kivitelre csongrádi jó siller bor literenkint **24 krajcár.** — Nagyobb mennyiség vételénél csak **20 krajcár.**

Szives pártfogást kér

Gyovai István,
vendéglős.

2—2

BOHN kikindai cserepe.

Saját érdekében

csak **BOHN**-féle

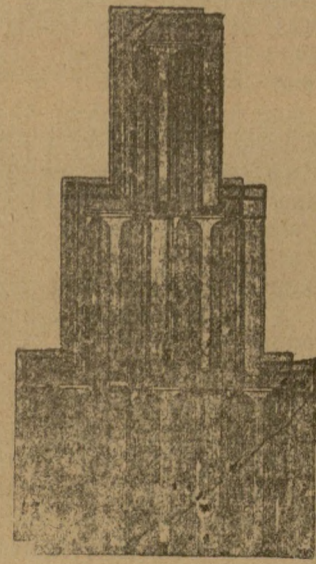
nagykikindai és zombolyai cserepet fogadjon el és utasítson vissza
más silány minőségű cserepet, mert

csak a **BOHN**-féle

cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni. —15

BOHN-CSERÉPGYÁR, ZSOMBOLYA.

BOHN zombolyai cserepe.

Legtartósabb fedőanyag a mi cserepünk!

Kizárólag elsőrendű agyagból előállítva.

Tartós, acélos és olcsó!

A mindszenti összes munkaházakhoz mi szállítjuk a tetőcserepet s bárki személyesen meggyőződhet anyagunk kiváló jóságáról.

Krumenacker József gőztéglagyára
NAGYKIKINDÁN.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál és megrendeléseket elfogad WINCKLER ANTAL, a cég megbízottja, aki ezidő szerint Mindszinten tartózkodik.

Fényképek

a legújabb eljárás szerint, gondos kidolgozással, jutányos, szabott áron készülnek

Horváth Antalné műtermében.

Fényképnagyítások legszebb kivitelben!

Jó eredmény

érhető el a mi lapunkban leközölt hirdetések által! Mert hirdetés a vére minden üzleti életnek. A korral lépést tartó iparos vagy kereskedő csak úgy tud boldogulni, ha feltűnő hirdetéssel vagy csinos kivitelű **nyomatvánnyal** fölbreszti a vevőközönség figyelmét. Sokkal jobb vásárt csinál az ilyen iparos vagy kereskedő, aki néhány koronát áldoz a reklámra, mint a maradékosztály, aki nem tudja, hogy pénz és nyomdafesték kormányozza a világot! A törekvő gazda is hamarabb célhoz jut egy hirdetés által, ha földet, házat akar venni, vagy eladni, mert lapunkat nemcsak a járás, de a vármegye minden községében, városában olvassák. Hirdetéseket mindenkor igen **jutányos árszámítás** mellett közlünk, ami által bő alkalma nyílik úgy az iparosoknak és kereskedőknek, valamint a gazdaközönségnek olcsó és biztos közvetítő módhoz fordulni. Tessék egy próbát tenni! Rendes előfizetők árkedvezményben részesülnek!

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, serszögök, Planet Jr. kapélók, szecskavágók, répvágók, kukoriczamorzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytemes aczél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Egyedül valódi nemes

Harci kanári madarak

a lehető legjobb, ami nyújtható!

Eredeti Seiffert- és Trute-féle
első osztályu nemes görditő

a legújabb énekirányok szerint tanítva kizárólag az én 30 éve fennálló, kiállításokon többszörösen első érmekekkel kitüntetett nemes harci kanári tenyészdeimből szerezhető be olcsón.

Szállítás postán.

Jótállás az egészséges megérkezésért!

Kérje magyar nyelvű képes árjegyzékemet, melyet ingyen és bérmentve küldök meg.

Sauer Frigyes, Graslitz

nemes harci kanári madarak tenyésztete.

Eladó szőlő.

Bozó János ujosztási lakosnak a Tisza-parton levő összes szőlője értéken alul eladó. Értekezni a tulajdonossal.